

De Vrouwe Christina Tjalk

OM MEE TE
CRUISEN

Fotograaf Kees Stuip speurt stad en land af naar bijzondere restauratieprojecten om ze vast te leggen met zijn lens. In deze nieuwe rubriek lichten we de mooiste projecten uit en spreken we met die selecte groep booteigenaren voor wie een nieuwe of tweedehands boot niet genoeg is. Er moet eerst worden afgezien om een wrak om te toveren tot juweeltje en weer veilig is gesteld voor komende generaties. Deze keer: De Vrouwe Christina

Het was 1955 toen de De Voogt-agency in de Verenigde Staten in contact kwam met de bekende professor Crawford Failey. De Amerikaan was gefascineerd door het 'Traditional Dutch flatbottomdesign' en wenste een ruim schip voor het hele gezin. De Voogt stelde voor om een zogenaamde paviljoentjalk te laten bouwen; een platbod met geringe diepgang zou ideaal zijn, vooral voor het varen in binnenwateren van de VS. Scheepsarchitect van De Voogt, Jan van Erven Dorens, ontwierp het jacht met voor die tijd zeer innovatieve oplossingen, veel gebruikmakend van houtsnijwerk en gietijzeren elementen. Ze werd gebouwd bij het toenmalige, zeer gerenommeerde De Vries Scheepsbouw.

In 1957 werd het schip gedoopt doorechtgenote Christina Failey, waarnaar ze vernoemd is. Een jaar later werd de paviljoentjalk verscheept naar New York, en sindsdien werd er jaren rond de wateren van New York gevaren en zijn er zelfs enkele reizen naar de Bahama's ondernomen. Het schip wisselde diverse malen van eigenaar. James A. Ryder van het Amerikaanse transportimperium Ryder Inc. was er één van. Hij voer er enkele jaren mee, waarna hij nog twee jachten bij Feadship bestelde (beiden in 1970: *Jardell* en *BIG R*). *De Vrouwe Christina* stak met opeenvolgende eigena-

ren zes keer de Atlantische Oceaan over, maar in 1990 werd ze in Miami gekocht om vervolgens naar Sint Maarten gevaren te worden, waar ze onder de naam *Nicolette*, als woonschip dienst zou doen. 2002 was het jaar dat de huidige Nederlandse eigenaar het jacht te koop zag staan in Simpson Bay. Hij was snel op een vlucht gestapt naar Sint Maarten en besloot redelijk snel tot aankoop over te gaan. In 2015 werd het schip na vele jaren intensief gebruik gereedgemaakt voor een groot-scheepse renovatie.

SRF Harlingen kreeg de opdracht *De Vrouwe Christina* een refit te geven. Een aantal zaken was direct wel duidelijk: nieuwe generatoren en pompen, vervangen van oud leidingwerk, veel lak- en opknappwerk aan dek, reparaties en vernieuwingen aan de tuigage, et cetera. De bekende lijst, na een tiental jaren intensief gebruik.

De eigenaar had in die tijd met het schip in de Cariben rondgezworven en aldaar het onderhoud laten doen, wanneer hij zelf in Nederland was – op afstand dus. Dat bleek geen ideale combinatie. Behalve het casco was het schip in een beroerde staat en veel onderdelen waren het stadium van onderhoud reeds gepasseerd. Dat was voor de eigenaar de reden om haar naar Nederland te halen en alles in een keer echt goed te doen. Het bleek al snel een wat uitgebreider project te worden dan aanvankelijk gepland, waarop de eigenaar tijdens het proces bedacht dat hij dan ook maar de lang gewenste verbouwing zou plegen om te komen tot zijn ideale indeling onder- en bovendeks.

Zijn wensen waren niet eenvoudig, maar bleken een Chinese puzzel binnen de gehele bestaande indeling. De werf kon intussen ook wel wat extra projectbegelei-

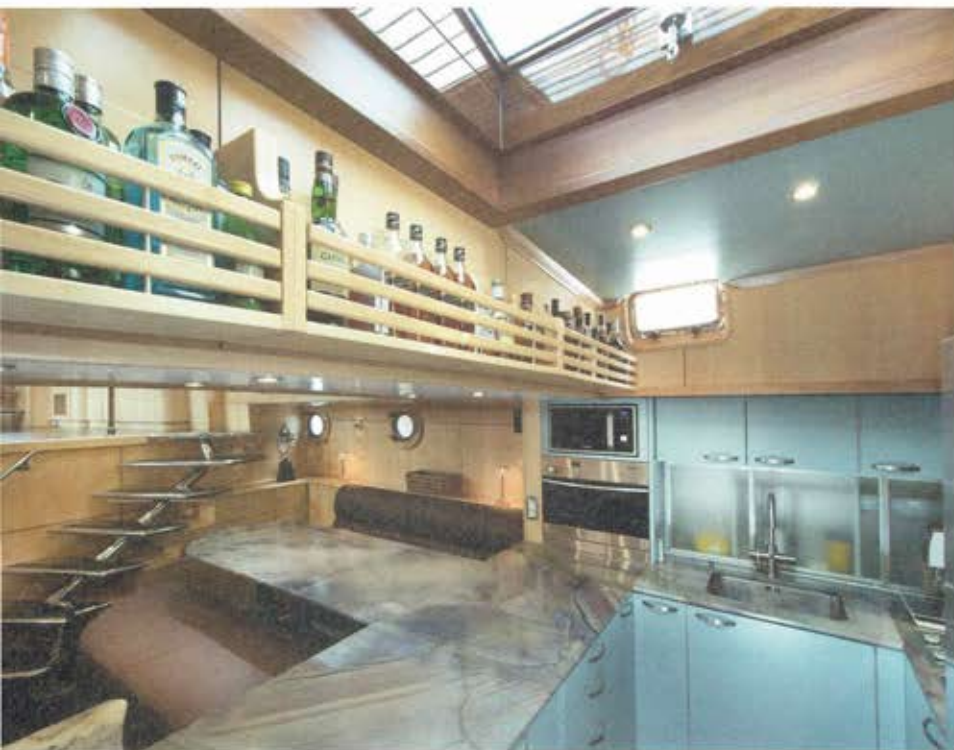

ding en advies gebruiken; de term 'refit' begon gaandeweg omvangrijke proopties aan te nemen. Daarom ging in datzelfde najaar bij Olivier van Meer Design de telefoon. Het ontwerp bureau uit Wijdenes is wel gewend aan complexe verbouwingen en renovaties; ze uit te werken en te begeleiden. De eigenaar wilde intussen ook een beter verblijf voor zijn bemanning: een fulltime schipper en een stewardess. Deze moesten een eigen toegang krijgen en alle voorzieningen die nodig zijn voor een lang verblijf aan boord, met voldoende privacy en luxe. Natuurlijk zonder concessies te doen aan de ruimte en privacy van de eigenaar. Ook voor zijn accommodaties lag een lange lijst van wensen en verbeteringen klaar.

Verder moest de bestaande onhandige dekingeling buiten helemaal opnieuw ontworpen worden. Het dek moest veilig en uiterst comfortabel gemaakt worden, voorzien van een 'buiten-zit' die voor diverse klimaten geschikt zou zijn. De eigenaar heeft al de InterCoastal van het noorden naar het zuiden door de VS gevaren; van een subarctisch naar een subtropisch klimaat. Ook Mexico en Venezuela waren zijn vaargebieden. Het rauwere klimaat van Nova Scotia had eveneens al op het programma gestaan - best bijzonder voor een Hollandse tjalk. →

Het teak dek, de vele houtsnijwerken en luxe dekbeslag geven de tjalk het allure van een klein superjacht

*Achter de stuurstoel kan de salontafel
telescopisch een stukje inzakken, waardoor er
één grote uitspanning ontstaat.*

De eerste seatrial op de wadenzee doorstaat Vrouw Christina met vlag en wimpel

Een van de belangrijkste eisen van de hele operatie was dat een en ander op een natuurlijke en 'geruisloze' manier verwerkt moest worden in de bestaande, uitgesproken en haast iconische stijl en detaillering van het in- en exterieur. Dat bleek op zichzelf al geen sinecure want dit alles moest efficiënt worden afgestemd op de technuten die werkelijk op iedere plek van het schip zo hun eigen besognes hadden. Tussen de geïntegreerde bijzondere kunst in het interieur en de uitzonderlijke houtsnijwerken en detailleringen aan dek, moest een volledig nieuw concept gevoegd worden. Dat alles is wel bijzonder geslaagd en ook bij dit project bleek dat ondanks de best mogelijke zorg van de eigenaar er een aantal duidelijke lessen getrokken kunnen worden, wat betreft refits van jachten die internationaal worden gebruikt: door de jaren heen worden noodreparaties permanent; letterlijk ieder onderdeel krijgt op zee altijd meer op z'n donder dan je al dacht; wereldwijd zijn er teveel bedrijven die reparaties en onderhoud gewoon helemaal niet goed doen; en niet onbelangrijk, het valt helemaal niet mee je

wensen binnen een A4'tje te houden. Kortom, het recept van de refit. De werkzaamheden duurden, inclusief ontwerp, ruim anderhalf jaar en uiteindelijk is circa 75% van het schip vervangen of veranderd. Wél met een zeer tevreden eigenaar. De voor hem zo belangrijke ziel van het schip was behouden en zij was het bovendien ook waard. Al was dit project een uitdagende en complexe combinatie van refit, verbouwing, renovatie en verbeteringen geworden, het was een huzarenstukje op basis van een uniek schip, dat tijdens haar oorspronkelijke ontwerp en bouw al *one of a kind* was en dat altijd zal blijven. ┘

De Vrouw Christina

SPECIFICATIES

Bouwjaar: 1957

Bouwnr: 541

Lengte over alles: 23,04 m

Breedte: 5,31 m

Diepgang: 1,09 m

Brandstoftank: 3,028 l

Watertank: 3,028 l

Renovatie-architect exterieur/interieur: Olivier van Meer Design

Scheepsarchitect oorspronkelijk: Feadship De Voogt Naval Architects

Interieurontwerp oorspronkelijk: Jan van Erven Dorens

Exterieurontwerp oorspronkelijk: Bastiaan Vermeer

Aandrijving: 2 x GM Diesel 4.71

